

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 379 z 8.12.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht München – Niemcy) – Irmengard Weber przeciwko Mechthilde Weber

(Sprawa C-438/12) (¹)

[Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 22 pkt 1 — Jurysdykcja wyłączna — Spory, których przedmiotem są prawa rzeczowe na nieruchomościach — Charakter prawa pierwokupu — Artykuł 27 ust. 1 — Zawisłość sporu — Pojęcie roszczeń zgłoszonych między tymi samymi stronami i mających ten sam przedmiot — Relacja między art. 22 pkt 1 i art. 27 ust. 1 — Artykuł 28 ust. 1 — Sprawy wiążące się ze sobą — Kryteria oceny przy zawieszeniu postępowania]

(2014/C 159/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Irmengard Weber

Strona pozwana: Mechthilde Weber

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Oberlandesgericht München – Wykładnia art. 22 pkt 1, art. 27 i 28 oraz art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) – Zawisłość sporu – Sprawy o to samo roszczenie między tymi samymi stronami zawisłe przed sądami różnych państw członkowskich – Wykładnia terminów „to samo roszczenie” oraz „te same strony” – Sytuacja, w której pierwsza sprawa została wniesiona przez osobę trzecią przeciwko obu stronom, a druga sprawa została wniesiona przez jedną z tych stron przeciwko drugiej.

Sentencja

- 1) Artykuł 22 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że do kategorii sporów, „których przedmiotem są prawa rzeczowe na nieruchomościach”, o której mowa w tym przepisie, należy powództwo, takie jak wytoczone w niniejszej sprawie przed sąd innego państwa członkowskiego, zmierzające do uzyskania stwierdzenia nieważności wykonania prawa pierwokupu obciążającego tę nieruchomość i wywierającego skutki erga omnes.
- 2) Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że przed zawieszeniem postępowania na podstawie tego przepisu sąd, przed który później wytoczono powództwo ma obowiązek zbadania, czy z powodu naruszenia jurysdykcji wyłącznej przewidzianej w art. 22 pkt 1 rzeczonego rozporządzenia ewentualne orzeczenie co do istoty wydane przez sąd, przed który najpierw wytoczono powództwo, nie zostanie uznane w innych państwach członkowskich na podstawie art. 35 ust. 1 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 379 z 8.12.2012.